

Glasgow Nekropolis staar paa et stykke land, der kaldes "The Craigs" (fra gammel skotsk, en slags bakke der er dannet af et vulkanudbrud og derefter slidt ned til en stejl klint med en lang 'hale' bag sig). Landet blev koebt af Handelsmaendenes Hus i Glasgow i 1650, og var anlagt som offentlig park i naesten 200 aar. Ideen til en 'have-kirkegaard' blev til efter an af handelsmaendene besøgte Paris, og Glasgow Nekropolis blev officielt aabnet i 1833.

Det var altid meningen at kirkegaarden skulle vaere for alle trosretninger, og den foerste begravelse var for en joede. Joseph Levi, en juveller som doede af dysenteri og blev begravet i Joedernes omraade. I 1833 blev den foerste Kristne begravelse den af Elizabeth Milnes, som var stedmor til gravgaardens forpasser, George Myles. De foerste udvidelser var I 1860, da kirkegaarden udvidet sig mod oest og syd og overtog Ladywell stengraven. Derefter blev der udvidet til nord og syd-oest i 1877 og i 1982/93, hvad der naesten fordoblede kirkegaardens areal. Nekropolis er nu 37 ager, eller 15 hektar.

50.000 begravelser har fundet sted i Nekropolis, med 3.500 stenmonumenter og gravsten. Det, der foerst synes at vaere aabne graesarealer flere steder, er faktisk umaerket eller ukendte grave.

I 1877 blev Molendinar-aaen, der loeb under 'Sukkenes bro' (broen der forbinder katedralen med kirkegaarden) drevet under jorden. Denne aa, i hvilken det siges at Glasgows egen helgen Skt Mungo fiskede, følger nu et underjordisk loeb hele vejen til Clyde floden, der loeber tvaers gennem Glasgow.

Nekropolis var en af de faa gravgaarde der holdt rede og orden og ikke mindst arkiver over, hvem der blev begravet der, med arbejde, koen, alder og doedsaarsag. Der blev ogsaa hold en gaestebog, og i juli 1878 viser denne bog at 13.733 mennesker besøgte Glasgow Nekropolis – 12.400 borgere og 1.333 andre besøgende.

I 1966 overdragede Handelsmaendenes Hus Nekropolis of og £50.000 til Glasgows Byraad, som nu administrerer og vedligeholder stedet. Banekene og mange af gravstenene blev fjernet og arealat saet til graes saa det blev nemmere at vedligeholde de stoerre grave og monumenter.

Der er monumenter her tegnet af nogle af de mest kendte arkitekter og skulptorer gennem tiderne, blandt andet Alexander 'Greek' Thomson (saakaldet fordi mange af hans bygninger har et decideret klassisk graesk praeg), Charels Rennie Macintosh og JT Rothead, og i alle arkitektoniske stilarter. Disse er ikke kun bygget for de kendte og rige entreprenører i "imperiets anden by" (efter London), men ogsaa efter offentlig indsamling for mindre kendte borgere som ellers ikke ville kunne bliive begravet her.

Glasgow Nekropolis var den foerste 'have-kirkegaard' der blev bygget i Skotland, men det blev langfra den sidste. Den blev hurtigt efterfulgt af Sighthill (i nord-Glasgow) og den Sydlige Nekropolis (syd for Clyde-floden) i 1840 og den Oestlige Nekropolis i 1847. Den romersk-katolske befolkning aabnede Skt Mary's Kirkegaard i Calton i 1839 og Skt Peter's gravgaard i Dalbeth i 1851.

I 1855 foerte en ny lov om gravsteder til lukningen af mange gamle og taet-befolket kirkegaarde og gravsteder. De foerste af de nye gravsteder i udkanten af byen var Craigton (1873), Cathcart (1878), Lambhill (1881, og hele 85 ager), den Vestre Nekropolis i 1882 og Skt Kentigerns (en lokal helgen) ogsaa i 1882. Det foerste krematorium i Skotland blev opfoert i Glasgow indenfor det Vestre Nekropolis i 1895.